

עת"א 19156/01/21 - איתמר הפטר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 19156-01-21 הפטר (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

לפני	כבוד השופט גיא שני
העותר	איתמר הפטר (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירה שבה מבוקש להורות לשב"ס להקים "אגפים ייעודיים לאסירים להט"ביים".

העותר טוען כי אסירים הומוסקסואלים חשופים לאיומים בין כותלי הכלא, וכי הגדרתם "טעוני הגנה" אינה מהווה פתרון משום שהסכנה לשלומם קיימת גם באגפים של טעוני הגנה. לדעת העותר, שב"ס אינו מקיים את חובתו להגן על שלומם ועל ביטחונם של אסירים מאוכלוסיית הלהט"ב; המענה, כך סבור העותר, טמון בהקמת "אגפים להט"ביים", בדומה לאגפים תורניים. עוד גורס העותר כי יש להתוות דרכי טיפול ומסלולי שיקום העונים לצרכים הייחודיים של חברי הקהילה הגאה.

המשיב מצדו טוען כי העותר לא מיצה הליך מנהלי. מעבר לכך, מבהיר המשיב כי אסירים גאים אינם מוגדרים באופן אוטומטי טעוני הגנה מעצם נטייתם המינית, ורבים מן הקהילה משולבים בהצלחה באגפים הרגילים. העותר מוגדר טעון הגנה על-פי בקשתו ולאור חששות שביטא מפני אסירים אחרים. המשיב מתנגד מכל וכל ל"סימון" של אסירים בשל נטייתם המינית; הפרדה ושיבוץ של אסירים על-פי שיקול זה מהווה לדעת המשיב הפליה אסורה, וטומנת בחובה פגיעה בתנאי המחיה ובאפשרויות השיקום של האסירים.

לאחר בחינת טענות הצדדים בכתב ובעל-פה נחה דעתי כי דין העתירה להידחות.

ראשית יש לציין כי נראה שהעותר אכן לא מיצה הליך מנהלי כנדרש בטרם הגשת העתירה. כך, לפי מסמך שהוצג לעיוני (מסומן מש/1), במעמד הגשת העתירה הוסבר לעותר שעליו למצות הליך מנהלי, אך הוא סירב ו"התעקש להגיש עתירה". עם זאת גם לגופו של עניין אין בסיס לסעד המבוקש. די שאציון כי אל-מול הסעד מרחיק הלכת - הקמת אגפים ייעודיים לאוכלוסייה הגאה - אין לפני ולו ראשיתה של תשתית עובדתית מבוססת: לא לגבי הבעיה (הרוחבית) המתוארת, ולא לגבי הפתרון המוצע. מעבר לכך, מקובלת עליי עמדתו של המשיב כי כינוסם או בידודם של אסירים גאים

באגף נפרד מעלה שלל קשיים חוקתיים ומעשיים, ובוודאי שלא הונחו במסגרת עתירה זו אדנים להתערבות בית המשפט בניהול בית הסוהר בדרך המבוקשת על-ידי העותר (ראו גם: רע"ב 4377/96 הרמן נ' שירות בתי הסוהר (28.8.1996)). ויש לשוב ולהדגיש, כי לפי האמור בכתב התשובה אסירים גאים אינם מוגדרים באופן אוטומטי טעוני הגנה (סיווגו של העותר נעשה לפי בקשתו).

אבקש לציין: המשפט בישראל משקף את התמורות המבורכות שחלו במרוצת השנים בעניינה של הקהילה הגאה. העמדה המקובלת שוללת מכל וכל הפליה על בסיס נטייה מינית, ועמדה זו באה לידי ביטוי בחקיקה ובפסיקה. התפיסה היא כי על הדין להתייחס לנטייה מינית באינדיפרנטיות, כפי שיש להתייחס לנתונים אחרים בזהות של אדם או של קבוצה (ע"מ 343/09 הבית הפתוח בירושלים לגאווה וסובלנות נ' עיריית ירושלים (14.9.2010)). זכותם של חברי הקהילה הגאה לכבוד, לשוויון ולביטחון אינה נעצרת כמובן בכניסה אל מתקני הכליאה. על המשיב להפעיל את האמצעים שבידיו כדי להבטיח כי זכויות יסוד אלה ימומשו הלכה למעשה, ואני מניח שקיימים עדיין אתגרים להתמודד עמם - בכלים הקיימים ובכלים חדשים. אולם כאמור, אין כל בסיס כי בית משפט זה יורה לשב"ס במסגרת עתירה זו להקים אגפים ייעודיים ונפרדים לאוכלוסייה הגאה.

לגבי טענתו של העותר למקרה הטרדה שחוזה - העותר ציין בדיון כי החליט שלא להגיש תלונה, שכן לטענתו "החקירה זוהמה" (העותר הגיש מסמך המסומן ע/1). יש להניח כי אם יבחר אחרת, הגורמים המוסמכים יבדקו ויחקרו. בדומה, אם סבור העותר כי שיבוצו הנוכחי אינו מתאים - יש באפשרותו לפנות לגורמי שב"ס, ואם התשובה לא תניח את דעתו הוא רשאי להגיש עתירה מתאימה.

סיכומי של דבר, העתירה נדחית.

ניתן היום, ט"ז אדר תשפ"א, 28 פברואר 2021,
בהעדר הצדדים.